

Olipa kerran ja sen pituinen se

Ja siinäkö se oli sitten
Laiffi 1.0
En tiedä mitä oikein odotitte
Mut ainakin jonotitte tänne asti suosiolla
Ei tuu lopputekstei, ei muistoks fotoo
Ku palaat takasi, et poistu enää kotoo
Matka on todellaki maali
Ku perillä on yhen maailmankaikkeuden finaali
Se ku sun lippu ei oo voimassa
Jäät liian aikasin, koitat hämäyksen poikasta
Koitat juksata juksaajaa
Ja päädyt vaanimaan puskan taa, voit esiin loikata
Halusit vaan rakastua vielä kertaalleen
Jättää jälkees yhen pienen Versailles'n
Nousta kolmantena päivänä vessaan ees
Painat nollaa mut puhelu ei respaan mee
Ovi sulkeutuu, aukee Windows
Ohjelma alusta, esipesu, linkous
Ku havaitsin sut, se resetoi mun ajan
Elän hetken hetkessä, niinku kokoajan
Olis tietenki pitäny, mut oon tuhlannu mun tunnit
Oon mokannu mun minuutit ja sählänny sekunnit
Mut nyt en mieti sitä, ei mennyttä oo olemassa
Se on vaan jotain tattarinsiemenii täs polentassa
Voisin sitoutua loppuelämäksi
Elämä nii lyhyt et vaik vielä pidemmäksi
Miks me tullaan ite aina rakkautemme eteen?
Syöksyn Simo Rouvalina pää edellä veteen
Ihailen sua pitkään, tai no, se on suhteellista
Tää on nyt tosi tunteellista
Mut voiko rakastua viimesellä silmäyksellä
Haluun vaan olla sun lähellä

Astut ulos linja-autosta
Näytät kauniilta
Toivon et mennään samaan suuntaan
On pimeä ja sateista
Tulen kemoterapiasta
Kävelen sun kannoilla
Sä vilkuilet taaksesi ja
Kadunkulmassa kiihdytät vauhtia
Mitä me paetaan?
Mitä me paetaan?
Mitä me paetaan?

Kas vain
Sanoi kasvain
Ja kasvoi vain
Sillä vain kasvain
Voi kasvaa
Aina vain
Aina vain